

תנו דיווח משולב

דיווח כספי משולב, אשר יכלול התייחסות גם לנושאים שמעבר למספרים, ישפר את ההבנה האמיתית של מצב החברות < עברי ורבין

רים הרלוונטיים, והאם סביבת העבודה האר־גונית מספיק יציבה בכדי לאפשר לעובדים להביא לידי ביטוי את יכולותיהם.

בשונה מהדוח הכספי, שמגלה את הער־כים המוחשיים בשווי החברה, הדוח המשולב משקף אלמנטים קריטיים לא פחות, שלמרבה הצער אינם זוכים להתייחסות הראויה מצד אנשי מקצוע. כך לדוגמא, מחקר של סטנדרד אנד פור־ס מגלה, שחלקם היחסי של הנכ־סים הבלתי־מוחשיים שלא מטופלים כראוי בחברות עולה מדי שנה. תהליך שינוי המגמה מתבטא כיום בהערכות השווי של החברות, אם ב־1975 המשקל שניתן לאלמנטים המו־חשיים בהערכת שווי החברה עמד על 20%, כיום שיעור זה עומד על 80%. בנוסף לכך, מחקר של גרנט־ת'ורנטון שבחן 300 חברות ציבוריות ברחבי העולם, מצא שכמחצית מאותן חברות רואות סוג דיווח זה כהתנה־לות נדרשת.

מחקר של IIRC (ראשי תיבות של Inter-national Integrated Reporting Council Cre-) שפורסם בשנת 2016 תחת הכותרת "ating Value", מצא שמשקיעים מעוניינים במידע רחב בהרבה מזה שמספקים נתו־נים כספיים טהורים. ממצאי IIRC מעלים שהדיווח המשולב משפר את הקשר בין החברה למשקיעיה, מספק תובנות רבות יותר לגבי המודל העסקי, האסטרטגיה והחזון של הארגון ומעמיק את יכולתם של המשקיעים להבין את ביצועי המניה וזרימת ההון ממנה ואליה.

דיווח לשם דיווח אינו המטרה. הדוח המשולב הוא אמצעי עבור חברות לקביעת יעדים ויצירת ערך עבור משקיעים בטווח הקצר, הבינוני והארוך. מנהלים שיתבססו על עקרונות מודל הדיווח המשולב ויתנו תשומת לב ניהולית לסוגי ההון שמעבר להון הפי־ננסי, יוכלו ליצור סביבה לניהול בריא ומאוזן שתשפר את רווחיות החברה ואת צמיחתה לאורך זמן. ●

כונתו הנוכחית הוא אכן הבסיס האפקטיבי ביותר להבנה של מצב הפירמה. התחזקות הרשתות החברתיות הביאה להעצמה דרמ־טית בהשפעת הציבור על השיח המתנהל סביב חברות עסקיות, כפי שראינו בישראל במחאה החברתית של שנת 2011. חברות שלא הצליחו לקרוא את המפה החברתית, ספגו פגיעה במוניטין וביצועים עקב מעו־רבות הציבור. גם ההתנהלות הנכונה בשדה הסביבתי הופכת למשמעותית מבחינת ביצועי החברה, ודוגמא בולטת לכך היא המשבר אליו נקלעה חיפה כימיקלים סביב מיכל האמוניה.

הדוח המשולב מאפשר לחברות ציבו־ריות לשקף את מגוון הנושאים שאינם נית־נים להבעה במסגרת הדוח הכספי, כגון בעלות על קניין רוחני, ובחינת יכולות החברה להתמודד עם הסיכונים הרגולטו־רים והסביבתיים. הדוח המשולב מדגיש את המשאב האנושי של הארגון ובוחר האם יש לו כוח אדם מוכשר דיו להתמודד עם האתג־

ב שנים האחרונות, כחלק ממגמה אמריקנית ואירופית, יותר ויותר חברות ציבוריות ופרטיות מדווחות על ההשפעות החברתיות והסביבתיות שלהן בדוחות אחריות תאגידית או דוחות קיימות, לרוב על פי תקנים ומסגרות דיווח מקו־בלים כגון GRI (ראשי תיבות של Global Reporting Initiative). גם בישראל 60 חברות מדווחות באופן זה בנוסף לדוחות הכספיים הרגילים.

דוח האחריות התאגידית נותן גילוי להשפעות החברתיות הסביבתיות והכלכ־ליות ופונה למגוון של מחזיקי עניין, ביניהם משקיעים, לקוחות, רגולטורים ועובדים. רוב החברות הישראליות המדווחות כך עושות זאת באופן וולונטרי, למעט הבנקים על פי הוראות הפיקוח על הבנקים. בהקשר זה ראוי לציין, כי מינואר 2017 מחויבות חברות במדינות האיחוד האירופי לדיווח כזה, אם הן מעסיקות למעלה מ־500 עובדים.

בד בבד עם העלייה בשכיחות דוחות האחריות התאגידית, מתרחבת מגמה של שילוב נושאי הקיימות באופן יותר הדוק עם הדוחות הכספיים. הרעיון המכונה "דוח משולב" מקודם בעיקר בידי המשקיעים. דיווח זה אינו מוותר על שיקוף ההון הכספי, אך מתייחס גם להון האנושי, להון הסביבתי ולמערכות היחסים של החברה עם הגור־מים זביבה – עובדים, לקוחות, ספקים, שות־פים עסקיים, רגולטורים והציבור הרחב. קהילת המשקיעים מוצאת יתרון בכלים נוס־פים לשיקוף מצב החברה הציבורית ושוויה המאפשרים קבלת החלטות עסקיות נבונות בידי משקיעים ומנהלים.

התפתחויות שחלו בשנים האחרונות בעולם, צריכות לגרום לראשי החברות הצי־בוריות לבחון שוב האם הדיווח הכספי במת־